

Vallekilde d. 8de Januar 1897

Kære Simon!

Tak for begge brevene, jeg har flere gange tænkt på at skrive til Dig siden jul, men det går gerne så, at jo mindre man har at bestille, des dovnere bliver man. Det glæder mig, at Du har haft en god jul, jeg har også altid hørt, at det er godt at være på Askov om julen, og det tror jeg det er på de fleste højskoler; her har vi også haft det rigtig rart og hyggeligt.

Jeg har heller ingen fartplan fået, men Absalon sige, at "Laura" skal fra København d.17de, og det passer vist også, den plejer gerne at gå ved den tid; hvis jeg kan få fat i nogle fartplaner, skal jeg sende dig en. Hvad tænker Du nu på til foråret, når skolen er forbi, vil Du blive en tid hernede i Danmark, eller vil Du hjem igen til Færøerne? Du har måske ikke taget nogen fast beslutning endnu, men jeg tænker mig, at Du ikke rejser hjem igen lige straks. Hvorledes har Rasmus det, var han ude at rejse i julen, eller var han hjemme på Askov, hils ham fra mig og ligeledes Søren Sørensen. Har Du aldrig skrevet til Sannes søster Sunneva, hun vilde vist blive glad ved at høre lidt fra Dig; Du ved vel nok, at hun er på Birkerød Kastskole, Birkerød St. Jeg synes, at I skulde blive lidt kendte med hinanden, da der jo nu er et slags søskendeforhold imellem Eder, og Sunneva er en god og elskværdig pige, der nok er værd at lære at kende.

Jeg glæder mig ved tanken om, at I unge, som nu ser Eder om hernede i Danmark, med tiden måske vil udrette noget godt deroppe på Øerne i det fjærne; men ikke må I kaste det danske borte eller stille Eder fjendlig til det; for øjeblikket synes jeg der er en stærk retning mod det islandske gældende, men jeg kan ikke glemme det gamle ord: "Toð lívur lítið ið ikki lívur meira, enn Island lívur Føroyum." Og deroppefra kan I hverken hente åndelig eller materiel fremgang, og hvis I vil beholde det færøske modersmål, så må I ikke indblande det med islandsk, thi så vil det om ikke ret lang tid blive opslugt af det islandske og således dødsdømt, og det vil I vel ikke arbejde hen til, I unge Færinger?

Jeg kender lidt til Island og Islænderne, jeg har opholdt mig der i nogle år, og så meget tror jeg, jeg kan sige med sandhed, at deroppefra kan Færingerne ikke hente noget godt.

Nu synes Du måske, jeg taler om noget, som jeg ikke forstår, og det kan også være, men jeg har dog tænkt en del over mangt og meget, længe førend nogen af dem, der nu råber højest, var til, og jeg har også set og hørt en del i mine dage. Men det vil jeg nu ikke mere snakke om, kun vil jeg ønske, at alle I unge må komme til at udrette noget godt og blive meget bedre og lykkeligere, end vi gamle har været, at I må se nogle af de tanker, som vi gamle har tænkt blive til virkelighed, gro og bære frugt, så vil der komme en velsignet tid.

Lev så vel, kære Simon!

Kærlig hilsen fra

Bette fæster.

Vallekilde d. 14de Januar 1897

Kære Sanne!

Tak skal Du have for Dit sidste kære brev og julekortet; jeg skrev lidt med et skib der skulde til Færøerne og Island i December, og det tænker jeg nåede Eder til jul. Det er underligt, at det ikke er kommet tilbage endnu, det er da over en måned siden, det gik derop, og jeg tror ikke, det er kommet, når jeg ikke har fået en linje deroppefra.

Nu vil jeg håbe, at I har en god vinter deroppe, kære Sanne, har mon den ikke været stræng endnu, men "dagene længes vinteren strænges", står der i Brorsons dejlige salme, og vi kan vel nok anvende det på det synlige, skønt salmedigteren vel nærmest har tænkt på det usynlige og evige.

Det var blevet så mørkt, at det er noget rigtig "klør", jeg har skrevet, men læse det kan Du vel nok alligevel; nu har jeg fået tændt min pæne lampe, som jeg fik til min fødselsdag sidste sommer, den lyser så udmærket. Det har ellers været en mærkværdig rolig vinter for mig i år, jeg har næsten slet ingen syge haft; i julen havde jeg ingen, og det er den første jul, det er sket, siden jeg kom her. Julen var også hyggelig for mig i år; jeg sad rigtignok den meste tid nede hos mig selv, men min egen stue er også rigtig hyggelig og pæn; og når så om aftenen lampen er tændt, ilden brænder i kakkelovnen, og gardinerne er trukne for vinduerne, så kan jeg sidde her og have det rigtig godt; så ønsker jeg bare at nogen af Eder kom ind og besøgte mig, så skulde vi få os en god kop kaffe. Jeg ventede Hans hertil i julen, men han var i Holbæk hos Thomas og Eva, de vilde så gerne have ham derude. Sunneva skrev også, at hun havde det rigtig hyggeligt juleaften; alle eleverne var rejst og så fejrede de juleaften sammen som en familie; jeg tænker mig, at Plesners er rigtig rare mennesker, og hvad behandlingen og omgængelsen angår, kunde Sunneva vist ikke have fået det bedre. Jeg ved godt, at hun ønsker at komme et sted, hvor hun kan lære mere, men det kan hun vel også med tiden. Mon Du nu har fået Din væv ned? Jeg er bange for, at den blev "jólattröll"; hvad var det, Dit ben fejlede, jeg håber da ikke noget slemt, kære Sanne, jeg vil håbe, Du er rask igen nu. Sunneva trængte ikke så hårdt til hvergarnskjole, hun skulde nu først til vinter have den syet, som hun fik forrige år; hun er godt forsynet med kjoler, den kære Sunneva, men hun må naturligvis også være pæn derinde. Jeg hører somme tider lidt fra Din ven i Askov, min kære Sanne, det er jeg rigtig glad for, og jeg venter også at få ham at se en gang. Jeg kan høre, at Absalon holder meget af ham og sætter ham højt. Hvad mon han vil tage sig for, når han rejser fra Askov, hjem til Færøerne rejser han vel ikke lige straks; han vil vel se sig lidt mere om hernede, mens han er her.

Ja, min kære Sanne, nu må Du hilse alle derhjemme kærligt fra mig, Din fader og moder og alle søskende, jeg tænker på Eder alle, men skrive til hver især kan jeg ikke få i stand. Hils Ki og Sigrid og ønsk dem tillykke til fødselsdagene, er det ikke 18 Ki fylder og Sigrid 13?

Gud give nu det nye år må blive godt for Eder!

Og lev Du så vel, min kære Sanne!

Mange kærlige hilsener sendes Dig fra Din

Bette faster

Jeg har skrevet ind til København til den boghandel, hvor vævebøgerne forhandles om at der måtte blive en sendt til Dig; jeg lod den sende med postoprævning, da jeg ellers skulde sende penge derind. Pigen betaler den jo, så gør det jo ikke noget, om Du skal lægge pengene ud når den kommer.

Du vil nok besørge dette til Marie. Ja, jeg kan nok tænke mig, at hendes lille dreng er sød.

Kære Simon Johannesen!

Hermed følger fartplanen, som jeg lovede at sende dig; jeg har ikke kunnet få fat i nogen før. Jeg skrev nok forkert om dampskibets afgang, men jeg håber, at Absalon sagde rigtig besked, det lovede han at gøre; det var også ham, der vildledte mig, han sagde, at afgangsdagen var d.17de i stedet for d.16de.

Jeg håber, at Du fremdeles befinder Dig vel på Askov, og er glad og tilfreds. Hvor tænker Du på at rejse hen efter endt skoletid? Har Du taget nogen bestemmelse om, hvor Du vil hen? Jeg håber, at jeg får Dig at se en gang, inden Du rejser tilbage til Færøerne.

Sanne skrev, at hun havde sendt en sang til Di, som Du måske kunde få tid at give mig en afskrift af en gang ved lejlighed; Du kan også låne mig originalen, så kan jeg selv skrive den af. Du blev vel ikke vred over mit sidste brev, Du synes måske; er et gammelt vrøvl, og det kan godt være, jeg er det.

Lev nu vel og tag kærlig hilsen fra Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d. 26de Februar 1897

Kære Sanne!

Tak for Dine kære breve med de forskellige skibe, jeg er altid glad for, at I vil skrive til mig og fortælle mig lidt om, hvorledes I alle leve derhjemme.

Ikke lykkedes det med pladsen til Kristian, kære Sanne, jeg skrev, straks jeg havde fået dit brev, og gjorde det så godt jeg kunde i alle måder men det var for sent; jeg skrev til Din fader med "Smiril" over Leith, så I ved det nok allerede. Måske er det for det bedste, vi kendte jo ikke manden, det var kun et avertissement jeg havde set i et blad, og måske det var en dårlig plads. Jeg tænker altid ved sådanne lejligheder, at Vor-Herre har en hånd i, hvad der sker, og dette var måske ikke blevet til gavn for Kristian, derfor blev det forhindret. Hils Din fader og Ki, jeg håber ikke, de er vrede på mig, jeg gjorde det i en god mening, og vilde gerne om det var på anden måde og vilde gerne det på anden måde være til tjeneste efter min evne. Kære Sanne, tror Du, at jeg bedømmer folk efter deres udseende, hvad kan det hjælpe, om det ydre er aldrig så skønt, når det, der bor i hjertet, ikke duer? Jeg tror alt godt om Din fæstemand, og jeg er kommen til at holde rigtig meget af ham gennem hans breve; men jeg synes også efter et billede, jeg har set hos Absalon Joensen, at han ser rigtig godt ud, i hvert tilfælde ser han da ud til at have et dejligt hår, og ansigtet er også udtryksfuldt, og hvad gør det, om han kun har et ben, når han måske kommer til at udrette meget mere i verden end de, der have alle deres lemmer i behold. Jeg håber, det nok skal blive godt for Eder, kære Sanne, og jeg tvivler ikke om, at den ven, du har valgt dig, er din kærlighed værdig. Jeg synes, det er udmærket, du lærer at sy; det er noget, Du altid får brug for, om Du så ikke kommer til at sy ret meget for fremmede, så kan Du sy dit eget, og derved spares meget; det er også godt, når Du en gang får hus og hjem, det vil Du nok komme til at erfare.

I morgen aften tænker jeg Sunneva er til "Færingegilde" i København, det kan være helt morsomt for hende at samles en gang med Færinger, der er da nogle iblandt dem, hun kender. Din kæreste kommer nok ikke med, det er alt for langt at rejse fra Askov og naturligvis også for dyrt; Magnus og Absalon er heller ikke med, de synes ikke, de har råd til det.

Det er dejlig, at vi nu gå foråret i møde og at "den kedsom vinter gik sin gang", i dag har solen skinnet så dejlig, at jeg næsten slet ikke har behøvet at lægge i kakkelovnen. Vinteren har ikke været langvarig i år, og det godt for mange.

Nu må Du hilse alle derhjemme, min kære Sanne, og så må I ikke være vrede over, at jeg ikke kunde udrette noget for Ki, jeg havde den bedste vilje.

Lev så rigtig vel, og tag mange kærlige hilsener fra din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d.9de Marts 1897.

Kære Simon Johannesen!

Tak for brev og brevkort, begge dele har jeg modtaget, og Du synes vist, det er underligt, at jeg ikke har ladet høre fra mig siden. Først havde jeg travlt, dels med sygdom og dels med at skrive hjem til Færøerne, og nu har jeg selv været syg, haft ørebetændelse og influenza og været dårlig til pas, men jeg har dog ikke ligget, skønt det holdt hårdt i nogle dage med at holde sig oppe, dog til sengs vil jeg nødig, så længe jeg kan krybe og kravle. Jeg fik også mit arbejde gjort uden nogen nævneværdig hjælp, men tage fat på skriveri eller noget af den slags, det kunde jeg ikke; når jeg havde fået mit arbejde så nogenlunde tilendebragt, lignede jeg mest en slatten karklud; endnu ruster hænderne lidt, men det går dog fremad. Jeg har hørt, at det også skal have været slemt med influenzaen i Askov, er Du gået fri? I har haft stort digterbesøg, har jeg set i bladene, var Du glad ved at høre og se Bjørnson? Jeg kan godt huske, hvordan jeg i mine unge dage, da Bjørnsons-begejstringen var stor, ønskede, at jeg en gang måtte få ham at se, men det ønske fik jeg aldrig opfyldt. Fortæl mig lidt om, hvad indtryk han gjorde på Dig, noget betagende er der vist ved ham endnu på hans gamle dage. Jeg vil håbe, det må ordne sig således for Dig, at Du kan komme til at age del i lærerkursuset, og hvad der så videre vil ske vil tiden vise; gid det var så vel, at jeg kunde give Dig et godt råd med hensyn til fremtiden, men det er vel ikke så nemt. Jeg synes, det var godt for Din udvikling om Du kunde blive et årstid eller to hernede i Danmark; kan Du ikke få en plads som medhjælper i en skole eller noget lignende, selv om vederlaget ikke var så stort, vilde det i andre måder være Dig til stort gavn. Er der ingen af lærerne på Askov, der i den henseende kan give Dig et godt råd og hjælpe Dig lidt til rette? Ja, jeg kender jo ikke forholdene derovre, så det kan være, at der ikke er råd at finde; men jeg vil håbe at der på en eller anden måde må åbne sig en udvej for Dig, så Du kan blive hernede i nogen tid. Hvis Du skriver til Sanne med "Thyra" d.14de, hils hende så mange gange fra mig, jeg kan ikke få skrevet nogetdenne gang, tiden vil ikke slå til for mig. Har Du nogle eksplr. af "Føringatiðinde", vil Du så ikke låne mig dem, jeg skal nok passe på dem og sende dem lige gode til Dig igen. Du skriver, at Du holdt så meget af Effersø, ja, han var vist personlig meget elskværdig, men jeg har kunnet hverken højagte eller beundre ham, thi jeg syntes, han brugte de store ævner, Gud havde givet ham, så ilde; han kunde haft blevet til noget, men ødte sine kræfter i ungdommen; og når man har set alt for sine øjne, så kan man ikke se op til et sådant menneske, jeg kan det i ethvert tilfælde ikke. Men derfor kan han godt ni i sin ældre alder have være meget for de unge, han kom i berøring med, det vil jeg ikke modsige, og Du må ikke blive vred over, at jeg siger min mening, det er nu en gang min vane, og jeg mener intet ondt dermed.

Lev så vel, og tag kærlig hilsen fra Din hengivne

Bette fæster.

Vallekilde anden påskedag.
19de April 1897.

Kære Sanne!

Rigtig mange tak for Dit kære brev, jeg bliver altid glad ved at få dine breve, Det ved Du. I dag tænker jeg så meget på Dig, min kære Sanne det er jo din fødselsdag; Gud give, du må få et godt og velsignet år, det ønsker jeg Dig af hjertet. Denne gang har jeg ikke andet end et tomt brev at sende Dig, jeg har ikke en lille fødselsdagsgave til Dig, det er jeg ked af. Du har nok et lille fødselsdagsgilde, da det er helligdag; hvis jeg nu ikke var så langt borte, vilde jeg kige ind ad døren, det fornøjer mig altid at se på glad og lykkelig ungdom, og jeg tænker mig, at I alle er glade og fornøjede derhjemme.

Jeg fik for nogen tid siden brev fra Din kæreste, han lånte mig "Føringatiöindi", nu skal jeg snart skrive til ham, han bliver jo på Askov i sommer; jeg sendte hilsen til ham med Absalon Joensen, han har fået arbejde som Tømrer i nærheden af Askov; det tænker jeg Simon Johannesen er glad ved, de to kendte jo hinanden godt hjemmefra. Hvad mon Din kæreste tænker på, når han nu er færdig på Askov; det var godt for ham, synes jeg, om han for en tid kunde få en plads hernede; det bliver lidt kedeligt for ham at rejse hjem straks, tænker jeg mig. Nu har jeg igen som sædvanlig noget at bede Din fader om; tror Du han kan og vil skaffe mig 16 # (pund) fjer, jeg skal selv skrive lidt til ham om det; jeg håber, han gør det, pengene er han sikker på at få; og så vilde jeg gerne haft det pakket ind i to pakker og sendt i posten, ligesom den jeg fik i fjor. Du vil nok hjælpe til, kære Sanne, at jeg kan få den, og skrive mig besked med næste skib. Hvorledes mon vejret er oppe hos Eder, her er det så koldt og blæsende, vi har slet ikke kunnet mærke i April måned, at der var forår; i går blæste der næsten en orkan, jeg ventede Hans hertil, men det var ikke muligt, han kunde komme i dette Herrens vejr. Jeg håber at vi nu snart få sommer, så bliver det dejligt her, Du skulde se en gang, når frugttræerne blomstre, det er det dejligste af alt; så er træerne helt oversåede med blomster, nogle hvide, andre lyserøde, og så er der den dejligste duft, særlig af æbletræerne. Naturen er dejlig her, det er vist, men jeg tror, at vi Færingere må vænnes til den, før end vi rigtig kan se dens skønhed; sådan er det i ethvert tilfælde gået mig, det var først efter flere år forløb, jeg rigtig fik øjnene op for naturens skønhed her i Danmark, og nu synes jeg, det bliver dejligere fra år til år. Jeg har også nydt så meget godt her, derfor tror jeg også, jeg ser på alt med kærlighed og forståelse.

Nu må Du hilse alle derhjemme så mange gange, kære Sanne, og så vil Du nok tale tale med Din fader om fjerene; kommer Kristian her til Danmark i sommer, det længes jeg efter at høre noget om. Og Gud give så, du må få det rigtig godt i det år, du nu begynder, ja, at det må blive et velsignet år for Dig! Lev vel! Og Gud i vold!

Mange kærlige hilsener fra Din

Bette fæster.

Vallekilde, d.6te Marts 1897.

Kære Simon Johannesen!

Nu tænker Du nok, at jeg helt har opgivet at skrive til Dig, og Du har også grund til det; jeg har ikke andet at fremføre til min undskyldning, end at jeg har haft det meget travlt hele April måned, og når aftenen kom, som altid er den tid, jeg bedste kan skrive, så har jeg været træt. Jeg håber, Du fik en hilsen fra mig med Absalon Joensen, Du blev vel overrasket ved at se ham derovre; jeg havde måttet love ham ikke at fortælle Dig, at han skulde derover. Hils ham fra mig, når Du ser ham, han er vel glad ved at være i Dalhus. "Føringatíðindi" sender jeg nu tilbage med tak for lån, det er helt morsomt at se dem, om man så end ikke kan sige "ja" og "amen" til alt, hvad der står i dem.

Her er fem piger fra Færøerne på skolen i sommer, de to af dem er fra Kvannesund, Johanne Matras og Sigríd Povlsen, jeg ved ikke, om Du kender dem; de fortalte mig, at Du havde fået amtsunderstøttelse, og det glædede mig at høre. De andre tre piger er fra Suderø, så dem kender Du vist ikke noget til. Kender Du noget til "Vallekillingerne", der er på højskolekursuset? Eyvind Mørch har været lærer her på håndværkerskolen i vinter og er også elev her fra, han er forlovet med Gudrun Trier, en af Triers døtre; han er rigtig flink og rar, det synes jeg, og så er der Rasmus Bording, ham kender jeg også godt og synes godt om; men endnu er tiden så kort, siden kursuset begyndte, så der har vel ikke været ret megen tid til at stifte bekendtskaber. Hvor er Rasmus Rasmussen rejst hen, ved Du noget om det, mon han tænker på at rejse hjem til Færøerne i år, og Du selv, rejser Du hjem efter endt kursus? Absalon Joensen går nok med tanker om at få højskole i stand på Færøerne, hvad mener Du om det, kunde Du have lyst til at være med; det er ingen let sag, og jeg tror ikke, at befolkningen derhjemme er så let at få i tale, der skal meget til for at råbe dem op. Og dog kan jeg ikke lade være at tænke på ungdommen derhjemme, der går for lud og koldt vand, alle dem, der har deres næringsvej ved fiskeriet, de trænge til, at der skal gøres noget for dem; de har jo udkommet, og kan måske tjene mere end det i gode år, men de trænger til sjælepleje, til at opdrages til mennesker, men det bliver så sørgelig forsømt, thi der er ingen der tager sig af det. Der ligger en stor gerning for de unge til at tage op; Gud give, alle I unge, som har fået øjne og øren opladte, må få kræfter til at arbejde for Eders egne derhjemme; om der kun bliver begyndt i det små, kan det vokse sig stort efterhånden.

Nu skal jeg snart til at skrive lidt til Sanne, jeg skriver gerne lidt, hver gang der går skib, til hende, den kære pige. Nu vil jeg håbe for Dig, at Du må få godt udbytte af sommeren, til gavn og glæde både for Dig selv og andre. Når Du får lidt tid til overs, håber jeg, Du skriver lidt til mig, skønt jeg ikke har fortjent det, men jeg trøster mig med, at det ikke altid går efter fortjeneste i denne verden. Lev nu rigtig vel og tag imod kærlig hilsen fra Din hengivne
Bette faster.

Har Du flere "Føringatíðindir" Du vil låne mig, er de velkomne.

Vallekilde, Store Bededag, d. 14de Maj 1897.

Kære Sanne!

Tak skal Du have for dit kære brev; det er fornøjeligt at høre lidt fra Dig, men Du må ikke have så store tanker om mig, at jeg kan fortælle Færingerne ret meget; det var godt, om de vilde høre godt efter og lade sig påvirke af, hvad de høre på skolen. Niklas har vist ikke forstået ret meget af det, han hørte her, når det er gået sådan med ham, som Du skriver; pastor Helveg advarer altid imod den lærdom, baptisterne fører; de vil jo tage dåbens betydning fra os, kære Sanne, og det er jeg så bedrøvet over for Maries skyld, det kan jo ikke hjælpe at tale noget om det, men tænke derpå gør jeg altid, og det gør mig så gruelig ondt, at den søde lille dreng ikke er døbt og indlemmet i Guds menighed. Jeg kan finde mig i meget, når bare dåben får lov til at stå urørt, men at lade sig døbe om, det kan jeg aldrig forlige mig med, det er som grundvolden blev taget bort fra det hele.

Det er ikke længe siden, jeg hørte fra Sunneva, hun har det rigtig godt, og hun skriver, at det er så kønt derinde, hvor skolen ligger; skoven er ikke langt derfra, og der er så mange kønne haver omkring ved husene. Her har vi temmlig langt til skoven; nu er jeg ikke så let på foden, som den gang jeg var elev her på skolen, da spadserede jeg sammen med en anden pige tidlig pinedagsmorgen til "Fruerlund", en skov inde ved Dragsholm, omtrent en milsvej herfra, og plukkede forglemmigejer og andre skovblomster og kom igen til kirketid; nu er foden tyngre og sindet måske også. Nu skulde Du se, hvor her er dejligt, nu er der sommer, og alting folder sig ud. Hvorledes går det Ki, kære Sanne, har han fået nogen plads, jeg synes, at han helst skulde komme herved i sommer, om han kunde få fat på noget, der duede. Han er nu 18 år og skulde ikke gerne vente længere. Tror Du, at jeg får fjerene, som jeg skrev om med "Laura", jeg er bange for, at det er lidt besværligt for Din fader, måske Ki kan hjælpe ham.

Der er en pige fra Suderø her på skolen, som har gået et år i lærerskolen sammen med dig Du husker hende nok, hun hedder Else Thomsen, jeg skal hilse Dig fra hende, hun er ikke rigtig rask, hun har ligget hernede på sygehuset i nogle dage, jeg kan rigtig godt lide hende, hun er vist rigtig flink, og det de andre for den sags skyld også, Johanne Matras og den anden fra Kvannesund er rigtige stadspiger. Mon du kommer her engang, kære Sanne?

Jeg har i dag fået hilsen fra Din ven i Askov; Gudrun Triers kæreste, Eyvind Mørch, er også på lærerkursuset, og han har været her i dag; han skulde til København til en af sine brødres bryllup, og så kom han her og hentede Gudrun, hun skulde med til brylluppet. Jeg syntes det var helt morsomt at få mundtlig hilsen fra Simon, og jeg glæder mig over, at han er imellem så mange flinke, unge mennesker derovre.

Nu må Du hilse alle derhjemme så mange gange, min kære Sanne! Hils Marie og sig, at hun skal få pengene for skindene med "Laura".

Så farvel, Gud i vold! Mange kærlige hilsener fra Din

Bette fæster.

Vallekilde, d. 31te Maj 1897.

Kære Sanne!

Tak for dit kære lille brev, Du får heller ikke noget langt fra mig denne gang, da tiden kun er knap. Jeg var jo i København og tog imod Asgeir og dertil gik der omtrent tre dage, og så har jeg haft meget at bestille, siden jeg kom hjem igen.

Du må hilse Din fader, kære Sanne, og sige ham tak for, at han vil lade mig få fjerene; bare den kommer en gang i løbet af sommeren, er det tidsnok. Asgeir fortalte, at Din fader ikke var rask, dengang han var der, det gjorde mig så ondt; jeg bliver altid så bedrøvet, når jeg hører, at Din fader fejler noget, han har ikke så mange kræfter at sætte til af nu. Du må hilse din søster Marie fra mig og sige, at jeg har ikke tid at skrive til hende denne gang; jeg har sendt 9 kroner til hende ved postanvisning, jeg kunde ikke få mere for skindene; de er ikke i høj pris hernede.

Nu er det temmelig længe siden jeg fik brev fra Din ven i Askov, men jeg har for ikke så lang tid siden fået hilsen fra ham med Gudrun Triers kæreste, Eyvind Mørch, han er også på kursus i Askov i sommer og har været her på et lille besøg.

Nu må Du tage til takke med dette, kære Sanne! Lev vel! Mange kærlige hilsener til Dig og alle derhjemme fra Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d.21de Juni 1897.

Kære Simon!

Tak for brevet og for lån af bladene, som jeg hermed sender tilbage. Jeg har tænkt meget på Dit brev, det må Du tro mig, og bliver det en gang så, at hvad Du nu tænker på føres ud i virkeligheder, så siger jeg: "Gud være med Eder, og lade gerningen lykkes"! Men et må hele tiden stå Eder for øje, det bliver ingen let sag at fremme den gerning på Færøerne, der bliver megen sejt modstand og megen fordom at overvinde; Du kender vel lige så godt som jeg Færingernes så godt som "uovervindelige" modstand mod alt nyt.

Men I har, Gud ske lov, ungdommens mod og frejdighed, og derfor håber jeg, at der dog vil komme noget udaf Eders lyse forhåbninger om ikke ganske således, som det nu står for Eders tanke. Livet ændrer så meget, og forholdene på Færøerne er også i mange måder særegne for livet deroppe, det kan aldrig lades ude af betragtning; men kommer I nogen sinde så vidt, at I får grundlagt en folkehøjskole derovre, så må I tage Eders forbillede fra den danske højskole, den eneste i sit slags i verden, læmpet efter færøske forhold, anderledes kan det ikke blive. Men husk så endelig på, at højskolegerningen i Askov er en anden nu, end den var i begyndelsen, og den kan i sin nuværende skikkelse ikke opstilles som forbillede for en skole, der skal begynde med at tage folk "som de er". Det tænker jeg også, Rasmus har nogen forståelse af, derfor var det godt, om I to kunde komme til at arbejde sammen; jeg har altid syntes så godt om ham fra den tid, jeg først lærte ham at kende her på skolen. Ja, så vil jeg ikke tale mere om dette, er tiden inde, til at det skal ske, så vil det også med Guds hjælp lykkes.

Det har glædet mig så meget at tænke på, at Du har nydt så megen godhed mellem de danske; jeg har altid følt mig så vel mellem det danske folk, og når jeg somme rider ser angreb på Danskerne fra færøsk side, så gør det mig så ondt; jeg ved, at det danske folk vil os ikke andet end godt, om der end stundom kan være øvet overgreb og uretfærdighed imod os fra embedsmændenes og regeringers side. Men for øjeblikket synes jeg ikke, Færingerne har noget at beklage sig over, de nyder den samme ret som alle andre beboere af det danske rige og er fri for en af de mest byrdefulde pligter, der påhviler det danske folk: værnepligten.

I går havde vi en rigtig fornøjelig dag her på skolen, der holdtes mindefest for Kalmarforeningen, og forstanderen her på skolen holdt et udmærket foredrag om alt det, der var gået forud og ligesom havde banet vej for det, der den gang skete, så det var ikke som en enkelt begivenhed, men som et led i en stor kæde, der på forskellig måde også når ned til vore dage, og om nutidens tanker om det samme spørgsmål talte så Bågø fra Testrup. Der bliver jo også, efter havd jeg har hørt, holdt møde på Askov, så Du får vel meget at høre om det mærkelige der sket den i Nordens historie i den store dronnings tid.

Jeg skal hilse fra Johanne Matras, Sigrid Povlsen og Else Thomsen, sidstenævnte har gået sammen med Dig i lærerskolen et års tid, så I er nok temmelig gode bekendte.

Nu ønsker jeg, at vi må få gode tidender fra Færøerne, det er længe siden, jeg hørte noget rigtig deroppefra.

Lev nu vel og tag mange kærlige hilsener fra Din hengivne
Bette fester.

Hils Absalon, hvorledes går det ham, Du ser ham vel en gang imellem.

Vallekilde, d. 7de Juli 1897.

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev! Du kan tro jeg blev bedrøvet over, at det har været så dårligt med Ellen faster; det er tungt at skulle gennemgå sådanne lidelser som dem, hun har gået igennem.

Nu er nok snart "Smiril" ventende til København med lystrejsende, hvis du nu havde haft mange penge på lommen, kære Sanne, så kunde du gjort den tur med, men det blev nok ikke denne gang. Jeg har hørt at den færøske forening i København skal have skovtur, når "Smiril" kommer, og så kan det godt være, at Sunneva kommer med. Sidst jeg hørte fra hende, havde de det så travlt derude på skolen; der var eksamen, og så havde de så mange fine fremmede hver dag: professorer fra København og baroner og baronesser og mere af den slags. Jeg venter Sunneva hertil d. 18de til elevmøde, og så tænker jeg, hun bliver her nogle dage; når skoleferien begynder derinde, plejer pigerne også at få en lille ferie. Nu venter jeg snart at høre fra din ven i Askov, hvad han vil tage sig for, når kursuset er forbi, og det slutter jo med denne måneds udgang; jeg tænker han er rigtig afholdt derovre, og det fortjener han vist også; det fornøjer mig sådan at få brev fra ham, han er "en god dreng". Jeg tænker ofte på Din fader, nu kan kræfterne ikke slå til længere til alt sliddet, men han giver sig ikke, så længe han orker "at ragga" det ved jeg godt. Hvad bliver det til for Kristian, er hans rejse helt opgiven, det var dog godt for ham at komme lidt ud og se sig om, han behøvede jo ikke at blive så længe borte, han kunde komme hjem igen, når han havde lært, hvad han behøvede derhjemme. Kære Sanna, vil du hilse Marie og spørge hende, om hun har fået pengene, som jeg sendte ved postanvisning forrige gang med "Laura"; hun blev måske ked af, at hun ikke fik mere for skindene, men ingen vilde give mere. Jeg havde bud hos en købmand ved Jyderup station, og han vilde ikke give mere end 2,50 for stykket, og han sagde, at i København gav de ikke en gang så meget. Bed hende en gang lade mig vide, om hun har modtaget pengene.

Nu har du så været "å Folkafundi" på Norderøerne, fortæl mig lidt om, hvad der forhandlede, var det et fornøjeligt møde? Var der mange? Nu er posten kommen, og jeg hører, at "Smiril" er i København; Johanne Matras og Else Thomsen vil rejse derind for at træffe sammen med Færingerne, Johannes broder er med.

Nu bliver det slut for denne gang, kære Sanne. Hils nu alle derhjemme så kærligt, og lev så vel og Gud i vold. Mange kærlige hilsener fra din hengivne

Bette faster.

Jeg håber, at fjerene kommer. Undskyld, at der er et "hak" i papiret.

Vallekilde, d. 14de August 1897.

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev! Jeg kan nok tænke mig at der er forstyrrelser hos Eder i "Ólavssokutiðinni", det er gammelt der i huset; i den tid var det næsten ikke til at være for husets egne folk, og det bliver nok ved på samme måde, ser det ud til. Hvis det nu bliver så at Kristian får understøttelsen, vil jeg ønske, han må blive glad ved at være her, når han kommer. Vil han på håndværkerafdelingen, eller vil han kun på den almindelige højskoleafdeling? Han er jo håndværker, så han får vel mest udbytte af at komme på håndværkerafdelingen; hans fag har vel også brug for tegning og den slags; ja, det jævner sig nok når han kommer. Her er en overdyne og en hovedpude, som Sunneva havde med, så han behøver kun at tage en underdyne med og så et betræk til overdynen; et par lagener og et pudebetræk er der også her, men det var bedst, om han fik et par lagenener til at skifte med og så et sengetæppe. Hvis han kommer, skal jeg nok gøre det så godt for ham, som jeg kan, hils og sig ham det. Nu er det over 9 år, siden jeg så ham sidst "í stónni á Velbastad", det er underligt at tænke på. Jeg er glad, når fjereren kommer i efteråret og det håber jeg, den gør. Du har nok hørt, at Marie kommer nu med "Laura", det er en lang rejse, jeg håber, den bliver til glæde for hende, og at hun får det godt den korte tid, hun er derhjemme; når hun så rejser fra Færøerne igen, bliver det vist for sidste gang i dette liv. Hun er nok kommen til København nu, og hvis jeg syntes, jeg havde råd til det, vilde jeg rejse ind og sige farvel til hende for sidste gang, men det kan jeg nu ikke; jeg fulgte hende til Holbæk, da hun rejste herfra, og det må jeg nøjes med. Det er ikke så længe siden, jeg hørte fra Din kæreste, han oplever meget i Askov; i disse dage er der afholdt et stort møde med mange fremmede talere, det vil han nok selv fortælle dig om, jeg ser kun referaterne i aviserne, og det er intet imod selv at være med. Han fortalte mig, at han ventede "Anne í Mortanstovu" og "Johanne í Saltnesi" til mødet. Kommer Anna hjem igen til efteråret, eller bliver hun hernede? Fra Else Thomsen skal jeg hilse Dig, hun har fået plads omtrent 4 mil herfra hos en proprietær Bergh; hans fader har været læge på Suderø, og hendes moder har tjent hos dem, så hun er ikke kommen til helt fremmede. Den gamle Dr. Bergh har været distriktslæge i Nykøbing men har nu taget sin afsked og bor hos sønnen. Proprietæren var selv og hentede hende, så de bliver nok gode ved hende. En af færingerne, Sigrid Poulsen fra Kvannesund, bliver her på skolen, hun skal væve og ellers hjælpe til med, hvad der forefalder; hun kender Din kæreste godt, de har gået til præst sammen. Du har måske også set hende, når hun været i Thorshavn, hun er i familie med Julius í Dals kone; jeg kan rigtig godt lide hende, hun er så flink. Nu må Du hilse alle så mange gange, kære Sanne! Bed Ki skrive til mig, hvis han kommer.

Lev vel! Mange kærlige hilsener fra Din

Bette faster.

Vallekilde, d. 9de Septbr. 1897.

Frk. Susanne Jakobsen
Husegård.

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev! Nu kommer så Kristian hertil, jeg håber, det skal blive til gavn og glæde for ham, den kære dreng! Jeg ønsker så meget, at Sunneva må kunne få tid til at komme til København og tage imod ham, ellers vil han føle sig så fremmed og forladt, er jeg bange for; nu kan jeg ikke rejse derind; men jeg håber han klarer sig, han er nok dygtig. Kære Sanne, det er bedst, I syr et par pæne hvide lærredsbukser til ham, som han kan have til gymnastikbukser; jeg tænker, det bliver billigere, end når han skal købe dem her, og én pæn hvid skjorte skulde han også gerne have til at tage på, når der er gymnastikopvisning, ikke manchetskjorte. Ellers ved jeg jo nok, der bliver sørget for, at han kommer pænt afsted; giv ham nogle stykker sæbe med, så han ikke behøver købe her; jeg tror, sæbe er billigere ovre hos Eder, end den er ude på landet her. Skobørste må I også huske at give ham med, da eleverne jo selv børster deres sko. Søg nu så godt for ham, kære Sanne, når han rejser. I kommer nok til at savne ham, når han er rejst, tror Du ikke? Jeg har skrevet til ham, at han må komme herud, straks han kommer til København, og bliver han lidt derinde, kan han godt bo på St. Peders gæstehjem; der er både billigt og ordentligt. Der kommer også en fra Sandø her på skolen til vinter; Kristian og han kommer måske til at følges ad.

Når jeg nu har afsendt brevene til Eder, skal jeg til at skrive til din kæreste; det er en skam, så længe det er siden, jeg har skrevet til ham. Jeg får ikke så sjælden en hilsen fra ham, så med den ene og så med den anden, der kommer rejsende fra Askov. Magnus Jakobsen rejser hjem nu med "Thyra", han var her og sagde farvel i går, han loved at gå ind til Eder med en hilsen; han er rigtig flink, og har også udviklet sig meget, mens han har været hernede.

Nu vilde jeg ønske, fjerene kom denne gang med "Laura", kære Sanne, jeg tør næsten ikke skrive mere om dem, da jeg kan tænke mig, at I for længe siden er ked af dennne "fjersnak".

Nu må du hilse alle i huset, kære Sanne, og så må Du have farvel for denne gang.

Lev vel! Mange kærlige hilsener fra Din hengivne

Bette faster.

Hvornår mon Marie rejser til Amerika igen, det bliver så sent for hende at rejse den lange vej over havet.

Vallekilde, d.12te Septbr. 1897.

Kære Simon Johannesen!

Nu tror Du nok, at Du aldrig mere hører fra mig, og det er også en skam, at jeg har opsat så længe at svare på Dit sidste brev; en hilsen har Du måske fået med Marie, hun var nok et lille besøg i Askov, den gang hun besøgte sin kærestes slægt i Holsted. Rasmus Bording er her til gymnastikkursus, og han har da fortalt mig, at I var bleven lidt kendt men hinanden under højskolekursuset på Askov; han er også et rigtig flinkt menneske, som jeg sætter megen pris på. Hvad tager Du Dig for i denne tid? Læser og studerer kan jeg tænke. Har Du hørt, at Kristian, Sannes broder, kommer her på skolen til vinter; jeg håber, det skal blive til gavn for ham, han er jo ung, og jeg tænker mig ham nærmest som et stort barn, men et godt barn tror jeg, han er. Når I en gang, om kort eller lang tid, får ungdomsskole i gang på Færøerne, så kan de unge komme til Eder, og får de så lyst til senere at komme til en dansk højskole, så er de ikke så uforberedte, som de mange gange er nu. Når kransen hejses på den første højskolebygning på Færøerne, så har jeg lov til i al beskedenhed at glæde mig over, at det dog er ved mig, højskolebevægelsen er kommen til Færøerne; det tror Du måske ikke, men det er dig sandt alligevel.

En af de færøske piger, der var her på skolen i sommer, Sigrid Povlsen, har taget plads skolen og bliver her i vinter; hende kender Du nok, hun har også sagt, at hun vil skrive en hilsen med i brevet for gammelt kendskabs skyld. Måske Du en gang i løbet af vinteren kommer over og besøger os, så kan vi rigtig lære hinanden at kende; det er dog ikke så at kende hinanden gennem breve som at stå ansigt til ansigt, og nu synes jeg, det er ligesom jeg får en følelse af, at der mangler noget, når jeg skal til at skrive til Dig, da jeg aldrig har set Dig eller kender til Din slægt.

Fra Sanne hører jeg jævnlig, hun er en sådan god pige, ærlig og oprigtig; jeg føler altid, at hun rigtig hører til "Húslagið", hun har alle slægtens kendemærker. Jeg har forbeholdt Sigrid den sidste side, så nu er der snart ikke mere plads. Hvis Du en gang vilde låne mig "Føringatíðindi", skal Du have tak.

Lev nu rigtig vel, og tag kærlig hilsen fra Din hengivne
Bette faster

Du var vel glad over det store møde i Askov.

Kære Johannes!

Tak skal du have for den hilse som jeg modtog i Bettys brev, og som jeg ikke var så lit glad ved, ja, jeg er altid glad ved at høre fra mine gamle bekendter, som jeg fra mine unge dage har kent. Modtage en venlig hilse fra mig Sigrid Povlsen

d.14de

Sigrid har ikke optaget hele pladsen med sit brev, men jeg har ikke noget særligt at tilføje; vi er jo midt i travlheden nu med gymnasterne, og de kan skaffe arbejde til alle hænder her i Vallekilde.

Sigrid har ikke været med til sådan noget før, det falder hende lidt uvant at være i et hus, hvor der daglig skal bespises over 100 mennesker, men hun vænner sig nok til der. Kærlig hilsen

B.f.

Vallekilde, d. 16de Septbr. 1897.

Kære Sanne!

Tak for det lille brev og mange tak for fjeren, hils Din fader og tak ham mangfoldig for, at han lod mig få den; pengene skal komme, så snart jeg får dem. Med ”Thyra” har jeg skrevet besked til Kristian, og Sunneva kommer nok ind til København og tager imod ham, når han kommer; jeg har fået brev fra hende i dag, hun har det rigtig godt og har nu bestemt sig til at blive i Birkerød i vinter. Det synes jeg er fornuftigt af hende, hun har det godt derude, og de vil gerne beholde hende. Jeg skal hilse Eder alle mange gange fra Elinborg, hun er herude hos mig nu og bliver nok i nogen dage. Marie, Kristian enke, tog imod Elinborg i København og hjalp hende så godt til rette, jeg har tænkt på at skrive til hende om også at tage imod Kristian. Det kan godt være, at Elinborg kommer til at bo hos Marie Boren, de har et værelse til at leje ud, og Elinborg syntes, at hun nok kunde have lyst at bo der, men helt bestemt er det ikke endnu.

Denne gang får Du ikke noget langt brev fra mig, jeg er så træt i aften. Hils dem alle derhjemme og lev så vel, min kære Sanne!

Din hengivne

Bette faster.

Vallekilde, d.25de Oktbr. 1897.

Kære Simon Johannesen!

Rigtig mange tak for Dit sidste brev, og bliv nu ikke vred over, at det har varet så længe, inden Du fik noget svar; jeg har tit tænkt på at skrive, men vejen til det sted, Du ved nok, er jo brolagt med gode forsætter.

d.31de Du ser, at jeg har begyndt for nogle dage siden og ikke er kommen videre, og nu kom der brev fra Dig i dag igen med "Føringatidinde", så jeg kan sige: "Du samler gloende kul på mit hoved." Kristian er kommen hertil, han kom i Onsdags, jeg skal hilse fra ham; endnu er det jo lidt kedeligt for ham, men når skolen først er kommen i gang, håber jeg, han skal blive glad og tilfreds. I dag kom der en Færing til, han hedder Marius Jensen og er fra Sand, og inde i København går der nok en, som også skal herud; så der bliver nok også tre her på Vallekilde.

Nu vilde jeg ønske, jeg var så klog, som Du holder mig for at være, men det er jeg nok desværre ikke. Bestemt sige, hvilken tid man begyndte at indføre kul som brændsel til Færøerne, kan jeg ikke, men først i min tid blev der ikke brændt kul, og så vidt jeg ved, blev der ikke ført kul til Færøerne med den kongelige handels skibe, førend der i begyndelsen af halvtredserne, jeg husker ikke hvilket år, blev anskaffet et skib, der om vinteren skulde gøre et par rejser til Shetlandsøerne. Jeg tror nok, at der fra den tid af blev ført en lille smule kul med det skib, men rigtig i brug er kullene først komne, efter at det er blevet almindeligt med brugen af jærnkofur, og det er sket i løbet af de sidste 40 år. Jeg kan godt huske, da det første kofur kom til landet, og det blev betragtet som en stor mærkelighed; det har været i 1855 eller 56. Det kan måske interessere Dig at høre, hvad det var for et skib, der besøgte Shetlandsrejserne, det var en jagt "Fortuna", ført af en kapt. Andersen. Han købte jagten da den kgl. handel blev ophævet, og om foråret i 1858 forliste han med mand og mus på en rejse til Skotland. Den sikreste måde at få besked om, hvorledes det forholder sig med indførselen af kul må være ved at efterse indklaringsprotokollerne på sorenskriverkontoret, men dem er det jo ikke så let at få fat i. Men så meget er vist, at førend den kgl. handels ophævelse var det vist kun forsvindende lidt, der blev indført af kul, og at den kgl. handel blev ophævet i 1855, ved Du jo nok, uden at jeg behøver at fortælle Dig det.

De andre spørgsmål om "gand" og "patrúgv", ved jeg ikke meget om, jeg har glemt så meget af det i årenes løb; jeg har nok hørt meget i mine dage, men efterhånden er meget af det gledet ud af min hukommelse. Jeg skal dog forsøge at samle sammen, alt hvad jeg kan komme i tanker om, og det skal så komme senere. Sigrید beder hilse, hun er også ved at lægge sin hjærne i blød, men hun tror ikke, hun ved noget, uden hvad Du også kender, men hun vil gøre sit bedste, og Du skal snart høre fra os begge. Vil Du hilse Absalon fra mig og sige ham tak for brevet og bed ham undskyldte, at jeg ikke har svaret ham, men jeg kan ikke altid så godt få tiden at slå til. Hils også Rasmus rigtig venlig. Lev vel!

Kærlig hilsen fra Din hengivne
Bette faster.

Kristian vilde vist blive glad for et lille brev fra Dig, en gang når Du har tdi.

Vallekilde, d. 7de Nvbr. 1897.

Kære Sanne!

Tak for alle Dine breve både med Ki og med Marie. Nu er da Ki herude og alle synes, at han er "en sød dreng"; han kom herud Onsdag i forrige uge, det blev altfor kedeligt og dyrt også at gå inde i København, han havde det meget bedre herude, og jeg var glad over, at han var så fornuftig at komme herud straks. Han skriver nok selv, hvad han synes om at være her, jeg tænker, han er godt tilfreds, det ser han da ud til at være. I dag er hele flokken på Vejrhøj, en mils vej herfra; vejret er så dejligt, det er klart solskinsvejr, så det bliver nok en rigtig fornøjelig tur for dem. Kristians tøj kom så godt herud, men den stakkels Johannes har ikke fået sit endnu, han var nede ved "Laura", da den kom, men han har naturligvis ikke vidst noget om, hvem der havde det med; jeg har bedet ham skrive til nogen i København for at høre om det, men endnu er det som sagt ikke kommet, og han har heller ikke hørt noget om det; og nu skal "Laura" snart til Færøerne igen.

Du skriver, at det vil blive tomt for Dig nu Marie og Sanne er rejste, og det kan jeg så godt forstå, jeg synes, det er tomt, når jeg tænker den tanke, at de begge er rejste så langt borte. De har været her et par dage; tidlig i går morges fulgte jeg dem til Svindinge, og så rejste de til Holsted, der blive de til skibet går fra Esbjerg, det bliver nok på Onsdag. Hans var her den ene aften, mens de var her, og så holdt vi gilde med "skinsakøt", det smagte rigtig godt, kan Du tro; det har jeg ikke smagt i mange Herrens tider.

Ki besøgte Sunneva i Birkerød og hun fulgte ham tilbage til København; hun var også derinde og hilste på Marie og Sanne.

Vejret er så dejligt, så jeg har ventet Hans hertil i dag, men det lader ikke til han kommer; han kan gå herover på 1/2 time, længere er det ikke.

Det er ikke så længe siden jeg fik brev fra Simon fra Askov; i vinter bliver de tre Færingere der på skolen, foruden Simon og Rasmus som var der i fjor, kommer også Absalon Joensen fra Gerdum, så de får det nok morsomt sammen. Jeg venter næsten, at Simon kommer en tur her til Vallekilde i vinter.

Nu er Sanne og Marie i Holsted, jeg tænker så meget på dem; der har de det godt og med Guds hjælp håber jeg også, de få det godt, hvor de kommer hen, når bare Sanne må blive rask. Hils Johanne fra mig og sig, at nu venter jeg, hun snart skriver til mig; jeg hører, hun er sådan en flink pige, det glæder mig. Kristian siger, at hun både malker køerne og bestiller andet arbejde i huset, hun er rigtig nok flink.

Jeg har vasket håndklæderne, de hænge nu på loftet for at tørre; han har nogen han kan bruge imidlertid. Nu kom Ki og hilste mig fra Eder, jeg vidste, at "Thyra" var kommen, da jeg fik et lille brev fra Elin faster. Ki har travlt med at skrive i eftermiddag, i morgen han jo ikke tid, så skal han "hænge i" på skolen.

Hils nu alle derhjemme så mange gange, jeg håber, der går skib derop igen inden jul, så I kan høre lidt fra os igen.

Lev nu vel og Gud i vold.

Mange kærlige hilsener fra

Din Bette faster.

Tak for forklædet, det er udmærket. Jeg har kun hørt en eneste gang fra Else Thomsen siden hun rejste herfra, og det var lige efter, at hun var rejst, og været her har hun ikke, det er alt for langt, over fire mil, og der er ingen jernbane den vej, den bliver nu først anlagt.

Vallekilde, d. 29de Novbr. 1897.

Kære Sanne!

For lidt siden kom Ki og fortalte mig, at der skal skib til Færøerne i overmorgen, og så må jeg da have en hilsen med, men mere end en hilsen bliver det ikke. Jeg er så ked af, at jeg ikke har vidst det, at der skulde skib derover, nu er der ingen tid til noget. Jeg tænker, I længes efter at høre fra den kære Ki, han har det godt, og jeg tror, han er glad ved at være her, her er også "godt at være". Endnu ved ingen plads til ham, men jeg tænker meget på det og håber også, at der skal blive en god plads til ham til foråret.

Jeg er så glad over, at Hans er her i nærheden; han kommer tit herover om søndagen. Jeg håber, I har det godt derhjemme, nu længes Ki nok lidt efter at høre fra Eder; det varer nok en 14 dage endnu, inden "Laura" kommer. Jeg er så ked af, at jeg slet intet har at sende Eder til julen; de små julehæfter er ikke udkomne endnu, og nu går der vel intet skib mere derop i år. Jeg må så nøjes med at ønske Eder alle, både store og små, en rigtig glædelig og velsignet julefest, jeg håber også, Ki skal få det godt i julen herude på Vallekilde; Hans kommer nok herover, og måske Elinborg også kommer herud i julen; hun er indbudt, så hun kan komme, hvis hun har lyst.

Nu må Du hilse alle derhjemme så mange gange min kære Sanne! Lev rigtig vel!

Mange kærlige hilsener fra

Din

Bette faster.

Ellen Thomsen er nok rejst hjem igen, hører jeg; fra hende selv har jeg ikke hørt noget, men en af de piger, der var her på skolen i sommer, har skrevet det fra København, at hun rejste med "Laura". Hun kunde vist heller ikke så godt være hos fremmede med kun én hånd.

Mon du hører fra .. [en kort linie er væk]

Vallekilde, d.20de Decbr. 1897.

Kære Simon Johannesen!

En julehilsen må jeg have sendt til Dig og de andre Færinger på Askov, men ikke har jeg fået noget samlet sammen endnu af det omtalte, og jeg ved ikke, hvorledes det vil gå med det. Sigrd tror ikke, hun ved noget, uden hvad Du også kender. Jeg ved ikke om Du er i besiddelse af Anthologien, og jeg har derfor tænkt, Du måske kunde have lyst at låne den; i den findes jo en stor del af, hvad der er overleveret på Færøerne. Du kommer måske en lille tur til Vallekilde, inden Du rejser hjem igen til Færøerne, og så kan Du tage den med tilbage. Jeg har selv modtaget den som gave, og derfor sætter jeg megen pris på den, som Du nok kan forstå. Nu er det længe siden, jeg hørte noget fra Dig eller nogen af de andre Færinger derovre i Askov. I er vel optagne hele tiden.

”Laura” bliver længe borte denne rejse, i morgen håber jeg dog, der kommer brev; Kristian går og længes, det er ikke så underligt, når en første gang er kommen så langt bort fra hjemmet og aldrig har været ude før. Han er ellers sådan en sød dreng, og jeg tror, han er rigtig glad ved at være her. Du husker nok Else Thomsen, der var her på skolen i sommer; i dag har jeg hørt, at hun ligger for døden på Nykøbing sygehus af brystsyge. Hun kom fra skolen til en Dr. Berg, der i sin tid har været læge på Suderø, og jeg hørte fra hende kort tid efter, at hun var kommen derhen, og da skrev hun intet om, at hun fejlede noget særligt, men helt stærk syntes jeg nu ikke hun var, efter at hun havde ligget her på sygehuset. Jeg havde hørt, at hun skulde være rejst hjem med ”Laura”, så jeg blev helt overrasket og bedrøvet ved at høre dette i dag. Lægen siger, at der er intet håb, men det ved hun nok ikke selv. Det bliver trist for hendes forældre, når de får det at høre; at hun er syg, ved de nok, men vist nok ikke, at sygdommen er helt håbløs. Jeg vilde så gerne rejst ind for at se til hende, men rejsen er så lang og jærnbanen nu først under arbejde; man kan ikke komme derind uden at snegle sig frem med en postvogn, og så skal man køre om natten, det er ikke så behageligt.

Hils nu Rasmus og Absalon mange gange, og lev så vel, og hav det rigtig godt og glædeligt i den velsignede juletid!

Kærlig hilsen fra Din hengivne

Bette faster

Fra Kristian skal jeg hilse. Sigrd har sagt, at hun vil skrive lidt, men jeg ved ikke om hun kan få tid for juletravlheden.

Tak for lån for ”Føringatíðindi”.